

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

PRIJEDOR, BOJA SMRTI

Prijedor, Kozarac, Trnopolje, Manjaća
Korićanske stijene, Keraterm, Omarska
Treblinka...
... treblinka!

Kad pogledaš malo bolje
ovdje i nema mjesta za poeziju
Ovdje svi posmrtni ostaci stanu u
- đaćku torbu!
Sve kosti, i sva moderna povijest
u kojoj je postalo démodé
da je čak i oni koji pobjeđuju pišu

Jer, ovi su još od njenog početka
mrtvi-pjani od samozadovoljstva
Jer oni su odvajkada pisali
Smrt: Drukčijem!
Pokoj: Ljudskosti!

Jer, u povijesti više i ne živi
Čovječanstvo
Čak ni u sjećanju!
Njega su, pobjednici
ab ovo, osuđivali na
lobotomiju!

Sjeća li se više iko šta je to
"duša svijeta"?!
Svejedno, pisali je malim
ili velikim slovom
Sveisto!

Zaborav! Šutnja! Tišina!
Bijela boja samozaborava!
Bjelilo mrtvačke tišine!
Mrtvački kolorit žrtvovanja!
Bijela boja poricanja!
Prijedorska boja smrti!

Zato su i sve povijesne knjige suđene
da jednom završe u, zajedničkoj
grobnici, zasutoj, živim

krećom

Jer, prije europske treblinke
sve aboriđinske, i afričke, i američke
i australijske..., i sve azijske

Jer, poslije one davne, "izabrane"
"bezvrijedne" maloazijske - palestinske
pa "neuljuđene" europske - bosanske
i vukovarske, a onda, domalo
mijanmarske, te...

Nema kraja bijelom jadu!

Šutnja o genocidu u Prijedoru
i Omarskoj i Kozarcu...
muk and Korićanskim stijenama
i Trnopolju, Keratermu, i Manjaći...
ispisali su velikim slovima
na display-u savjesti Čovječanstva
- Kuš!

(vidjela sam to vlastitim očima)

I, eno, sve otad, nešto nalik njojzi
pjeva, bez usta, nota, i glasa:
šutnju, sličnu bijeloj smrti
o zločinima nad Prijedorčanima

Otpremajuć na vječni, lobotonični, počinak
i grad Prijedor i okolicu
i uvodeć u modu

**BIJELE TRAKE SRAMA ZBOG PORICANJA
GENOCIDA U PRIJEDORU, 1992-1995!**

koje poveske uistinu nikada ne mogu postati
- démodé!

(Sarajevo, 2. 02. 2014.)